

Sygn. akt I C 112/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Jędrzejewska

Protokolant: Anna Świdarska

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2019 r. w Łomży

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko J. C.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej J. C. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 6.278,30 zł (sześć tysięcy dwieście siedemdziesiąt osiem złotych trzydzieści groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia 24.08.2018r. do dnia zapłaty od kwoty 5.000 zł oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1.278,30 zł za okres od dnia 24.08.2018r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej J. C. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 1.896 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. Nakazuje pobrać od pozwanej J. C. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu) kwotę 171 zł tytułem nieuiszczonej części opłaty od pozwu, poniesionej tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej J. C. kwoty 6.278,30 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia 24.08.2018 r. do dnia zapłaty od kwoty 5.000 zł oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1.278,30 zł za okres od dnia 24.08.2018 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w dniu 26.09.2017 r. pozwana zawarła z firmą (...) Sp. z o.o. umowę pożyczki o nr (...), z której pozwana nie wywiązała się i nie zwróciła pobranych środków pieniężnych. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 20.04.2018 r. powód nabył od (...) Sp. z o.o. wierzytelność wobec pozwanej, wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki z prawem do naliczania odsetek. Powód wskazał, iż na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 5.000 zł z tytułu niespłaconej pożyczki, kwota 858,90 zł tytułem prowizji, kwota 299,54 zł tytułem odsetek od niespłaconego kapitału za okres od dnia zaległości w spłacie do dnia 19.04.2018 r. według stopy procentowej wskazanej w umowie, kwota 119,86 zł tytułem odsetek od niespłaconego kapitału za okres od dnia 20.04.2018 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Referendarz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17.09.2018 r. sygn. akt VI Nc 1581980/18 uwzględnił powództwo w całości (k.-6v).

Pełnomocnik pozwanej J. C. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionując roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości, legitymację po stronie powoda oraz podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia głównego i odsetek.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, iż pozwana nie jest zobowiązana do zapłaty jakichkolwiek kwot, bowiem powód nie wykazał istnienia wysokości wierzytelności oraz aby skutecznie nabył wierzytelność, której zasądzenia się domaga. W związku z powyższym podniósł zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powoda.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalil i zważył, co następuje:

W dniu 26.09.2017 r. (...) sp. z o. o. w W. zawarła z pozwaną J. C. umowę pożyczki nr (...), na podstawie której udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 5.000 zł, odsetki zostały ustalone na kwotę 41.10 zł, prowizja na kwotę 858,90 zł. Termin spłaty został ustalony na dzień 26.10.2017 r. (umowa k.-74-78).

W dniu 26.09.2017 r. (...) sp. z o. o. w W. przelała na rachunek bankowy pozwanej kwotę 5.000 zł tytułem pożyczki (dowód wpłaty k.-80).

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 20.04.2018 r. (...) sp. z o. o. w W. dokonała cesji wierzytelności w stosunku do pozwanej, wynikającej z przedmiotowej umowy pożyczki na rzecz powoda (...) w W. (umowa k.-24-30, oświadczenie k.-33, załącznik nr 3 k.-38), o czym powiadomił pozwaną pismem z dnia 20.04.2018 r. (zawiadomienie k.-48).

Wezwaniem z dnia 27.04.2018 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 6.171,86 zł w terminie do dnia 4.05.2018 r. (wezwanie k.-49).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W ocenie Sądu powód wykazał swoją legitymację czynną, uprawniającą do wystąpienia przeciwko pozwanej z pozwem w niniejszej sprawie gdyż wykazał dokonanie przelewu wierzytelności w rozumieniu art. 509 i następane kc. Złożył bowiem umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 20.04.2018 r., na podstawie której pełnomocnik (...) sp. z o. o. w W. K. L., na podstawie pełnomocnictwa z dnia 9.01.2018 r. (pełnomocnictwo k.-31-32) przeniósł na powoda wierzytelność wobec pozwanej, wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki (umowa k.-24-30, oświadczenie k.-33, załącznik nr 3 k.-38) o czym powiadomił pozwaną pismem z dnia 20.04.2018 r. (zawiadomienie k.-48). W imieniu powoda występował pełnomocnik A. Ć. na podstawie pełnomocnictwa z dnia 29.09.2016 r. (k.-34-35) i z dnia 27.02.2017 r. (k.-36).

O przejściu przedmiotowej wierzytelności na powoda pozwana została powiadomiona pismem z dnia 20.04.2018 r. (zawiadomienie k.-48).

Do przelewu wierzytelności nie jest wymagana zgoda dłużnika, co wynika wprost z treści art. 509 § 1 kc. Dlatego też pożyczkodawca mógł skutecznie zbyć przedmiotową wierzytelność na rzecz powoda.

A zatem w ocenie Sądu powód wykazał, że stał się wierzycielem co do kwoty dochodzonej pozwem, co uzasadnia jego legitymację czynną w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu zarzut przedawnienia roszczenia w niniejszej sprawie podniesiony przez pełnomocnika pozwanej jest niezasadny.

Albowiem roszczenie w niniejszej sprawie stało się wymagalne po upływie terminu na jaki została zawarta przedmiotowa umowa tj. od dnia 27.10.2017 r. Od tej daty zatem rozpoczął się bieg 3 letniego terminu przedawnienia roszczenia, który upływa z dniem 27.10.2020 r. Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony przez powoda w dniu 24.08.2018r. a zatem przed upływem terminu przedawnienia. Nie doszło tym samym do przedawnienia roszczenia. Powód mógł zatem skutecznie dochodzić niniejszego roszczenia.

W ocenie Sądu powód w dostateczny sposób wykazał zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia.

Złożył bowiem umowę pożyczki nr (...), zawartą w dniu 26.09.2017 r. pomiędzy (...) sp. z o. o. w W. a pozwaną J. C., na podstawie której udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 5.000 zł w terminie do dnia 26.10.2017 r. Potwierdzeniem wykonania powyższej umowy przez (...) sp. z o. o. w W. jest potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej, z którego bezsprzecznie wynika, iż w dniu 26.09.2017 r. na rachunek bankowy pozwanej została przelana kwota 5.000 zł tytułem pożyczki (k.-80).

Pozwana zobowiązana była do zwrotu kwoty pożyczki w terminie 30 dni tj. do dnia 26.10.2017 r. Nie udowodniła jednakże, iż dokonała spłaty kwoty pożyczki w powyższym terminie. Zatem po upływie powyższego terminu kwota pożyczki stała się wymagalna. Tym samym nie zachodziła konieczność wypowiedzenia umowy pożyczki ani też odrębnego wezwania do zwrotu kwoty pożyczki z wyznaczeniem dodatkowego terminu.

Zgodnie z umową pożyczki pozwana zobowiązana była zapłacić również kwotę 858,90 zł tytułem prowizji.

Zgodnie z art. 5 pkt. 7 ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. 2014 r., poz. 1497 z późn. zm.) całkowita kwota kredytu rozumiana jest jako „maksymalna kwota wszystkich środków pieniężnych nieobjmujących kredytowanych kosztów kredytu, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt”.

W niniejszej sprawie, zgodnie z umową całkowita kwota kredytu wynosi kwotę 5.000 zł.

Zgodnie art. 36 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim wskazano maksymalne koszty, jakie konsument może ponieść poza kosztami odsetek.

Zgodnie z art. 36 a ust 2 ustawy, który wszedł w życie w dniu 11.03.2016r. pozaodsetkowe koszty kredytu w całym okresie kredytowania nie mogą być wyższe od całkowitej kwoty kredytu.

Pożyczkodawca obciążył pozwaną prowizją w kwocie 858,90 zł, która nie przekracza kwoty udzielonej pożyczki a zatem w dopuszczalnej wysokości, w myśl powyższych przepisów ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim.

Możliwość obciążenia konsumenta obowiązkiem zapłaty prowizji od udzielonej pożyczki przewiduje art. 5 pkt. 6 ustawy, zgodnie z którym całkowity koszt kredytu to wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt w szczególności odsetki, opłaty, prowizję, podatki, marże jeżeli są znane kredytodawcy.

Także art. 30 ust. 1 pkt. 10 ustawy stanowi, że umowa o kredyt konsumencki powinna zawierać informację o innych kosztach, które konsument zobowiązany jest ponieść w związku z umową o kredyt konsumencki, w szczególności opłatach, prowizjach, marżach oraz kosztach usług dodatkowych, jeżeli są znane kredytodawcy, oraz warunki na jakich koszty te mogą ulec zmianie.

Pozwana została zapoznana z warunkami umowy i wszystkimi obciążającymi ją opłatami i prowizjami. Podpisując umowę potwierdziła tym samym zgodę na wszystkie jej warunki.

Z tego też względu powinna zapłacić powodowi również kwotę 858,90 zł tytułem prowizji.

Zdaniem Sądu powodowi przysługuje również kwota 299,54 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od niespłaconego kapitału za okres od dnia zaległości w spłacie tj. od dnia 30.11.2017 r. do dnia 19.04.2018 r. według stopy procentowej, wskazanej w załączniku nr 1 do umowy pożyczki, wynoszącej 14% (k.-79).

W ocenie Sądu powodowi przysługuje także kwota 119,86 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od niespłaconego kapitału za okres od dnia 20.04.2018 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu tj. 23.08.2018 r., według stopy procentowej, wskazanej w załączniku nr 1 do umowy pożyczki (k.-79, wyliczenie odsetek k.-50).

Dlatego też biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 720 kc orzekł jak w pkt. I wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 kpc i § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód poniósł koszty procesu w kwocie 1.896 zł, na którą składa opłata sądowa od pozwu w kwocie 79 zł, wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 1.800 zł oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U nr 167, poz. 1398) obciążono pozwaną częściowo nieuiszczonej opłaty od pozwu, poniesioną tymczasowo przez Skarb Państwa.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga fakt, iż jak Sądowi jest wiadomym z urzędu, z tytułu rozpatrywania także spraw pod sygn. akt I C 1968/18 i I C 2003/18 pozwana J. C. nie spłaciła nie tylko przedmiotowej pożyczki ale również zobowiązania zaciągniętego u wierzycieli w sprawach I C 1968/18 i I C 2003/18, w których Sąd wydał wyroki zasadzające od pozwanej w całości kwoty dochodzone w powyższych sprawach. Powyższe dowodzi zatem tego, iż pozwana posiada rozeznanie w zakresie zasad obowiązujących przy zaciąganiu pożyczek, których jednakże nie spłaca.